

โมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

A behavioral model of Thai people's hen egg consumption

ณัคคร อุณยภากัสสร*
Naphak-orn Punyapapassorn
วินัย ปันจกจรสกัด**, D.B.A.
Vinai Panjiakajornsak

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสาเหตุ (Causal Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาโมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยคือผู้บริโภคไข่ไก่ในประเทศไทย ปี พ.ศ.๒๕๖๒ ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ๒๐ เท่าของตัวแปรเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม ซึ่งนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕๗๐ คน หลังจากนั้น จึงนำไป

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ส่วนสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้คือโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุ (Path Analysis) และการประมาณค่า

* นักศึกษาดุษฎีบัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นເອເຊີຍ

** อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นເອເຊີຍ, ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

พารามิเตอร์ในการวิเคราะห์การคาดถอยพหุคุณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัยพบว่า โมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากความกลมกลืนของโมเดลในภาพรวม โดยผลการทดสอบโค-สแควร์ (Chi-square) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ($p \geq 0.05$) ด้วยนี่กลุ่มที่กำหนดได้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ ๐.๙๐ ได้แก่ GFI, AGFI, NFI, IFI, CFI ผ่านเกณฑ์ ดังนี้ที่กำหนดได้ที่ระดับน้อยกว่า ๐.๐๕ ได้แก่ ดัชนี RMR และ RMSEA ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนี้ CMIN/DF มีค่าเท่ากับ ๑.๐๗๔ ซึ่งเข้าใกล้ ๑ และแต่ละองค์ประกอบของโมเดลมีความตรง เชิงโครงสร้าง (Construct Validity) เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) มีค่าตั้งแต่ ๐.๓๐ ขึ้นไป ตลอดจนโมเดลที่พัฒนาขึ้นมีความสามารถในการพยากรณ์พฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทยได้ในระดับดีและเป็นที่ยอมรับ เนื่องจากค่าสหสมัยพหุคุณกำลังสองเท่ากับ ๐.๔๘๘ โดยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ เรียงลำดับจากมากไปน้อย "ได้แก่ ภูมิภาค ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว (Path Coefficient = ๐.๓๔๗, ๐.๒๖๙ และ ๐.๑๑๔ ตามลำดับ) ส่วนอายุมีความสัมพันธ์ทางลบ ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = -๐.๑๕๕) การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ ความสัมพันธ์ทางบวกกับปัจจัยด้านจิตวิทยา (Path Coefficient = ๐.๔๔๐) และปัจจัยด้าน

จิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด (Path Coefficient = ๐.๔๕๕) นอกจากนี้ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาดยังมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย (Path Coefficient = ๐.๖๗๖)

คำสำคัญ: โมเดลพฤติกรรม, การบริโภค, ไข่ไก่

ABSTRACT

The research is a causal research. The objectives of this research are to find the behavioral model of Thai people's hen egg consumption. The sampling group of this research composed of consumers of hen egg in Thailand, 2009. The researcher applied the multi-stage random sampling and defined the sampling group at 20 times of the variables. The questionnaire was used as a research tool for collecting data from 570 consumers. It was later analyzed by a statistical program. The statistics used was Descriptive statistics including frequency, percentages, arithmetic mean and standard deviation. Inference statistics used was Structural Equation Modeling (SEM) composed of factor analysis, path analysis and multiple regression analysis.

The findings yield that the behavioral model of hen egg consumption of Thai people is conformed to the empirical data due to the concord of the model in overall. The result of Chi-square test has no statistical significance at 0.05 level ($p \geq 0.05$). The group index which is determined at 0.09 level or more, it is found that

all index including GFI, AGFI, NFI, IFI and CFI meet the established criteria as well. As for the index determined at the level less than 0.05, it is found that RMR and RMSEA index also meet the established criteria. In addition, the MIN/DF index is equivalent to 1.094 which is closed to 1. Each factor of the model possesses construct validity because the factor loading is equivalent to 0.30 onwards. Moreover, the developed model is capable of predicting the behavioral model of hen egg consumption of Thai people at a satisfactory approved level because the square multiple correlation is equivalent to 0.488. The result of study showed that the personal factors, composed of region, education background and number of family members (Path Coefficient = 0.347, 0.262 and 0.115 respectively) is positively related to the reception of information about hen egg at the statistical significance of 0.05 ($p < 0.05$). Age (Path Coefficient = -0.155) has negative relationship. The reception of information about hen egg (Path Coefficient = 0.540) has positive relationship with psychological factors. The psychological factors (Path Coefficient = 0.855) has positive relationship with the satisfaction towards the marketing mix. In addition, the satisfaction towards the marketing mix (Path Coefficient = 0.696) has positive relationship with behavior of hen egg consumption of Thai people.

Keywords: Behavioral model, Consumption, Hen egg

ຄວາມເປັນມາແລະ ຄວາມສຳຄັນຂອງປັ້ງຫາ

“ໄຊ້ໄກ” ເປັນອາຫານທີ່ມີຄຸນປະໂຍ້ນຕ່ອງຮ່າງກາຍ ໃນໄຊ້ໄກ ၁ ພອງ ມີສາຮອາຫານ ມາກກວ່າ ၄၀ ຊົນດ ໂດຍໄຊ້ໄກ ၁ ພອງ ມີຄຸນຄ່າທາງສາຮອາຫານທີ່ຈໍາເປັນຕ່ອງຮ່າງກາຍອູ້ອ່າງຄຽບຄ້ວ່ານັ້ນ ຂະໜ້າໄດ້ແກ່ ໂປຣຕື່ນ ດາວໂຫຼວດໄຊ້ມັນ ວິດາມີນ ແລະ ແວ່ນຕູ້ຕ່າງໆ ແຜນຢູ່ທົກສາສົດຮັກໄໃໝ່ ມີປະຍະເວລາດຳເນີນງານ ၅ ປີ (ພ.ສ. ២៥៥០ ຕຶງ ២៥៥៥) ມີເປົ້າໝາຍໃຫ້ຄົນໄທຍນົມໃກ່ໄຊ້ໄກໄດ້ ២០០ ພອງ/ຄນ/ປີ ພາຍໃນປີ ພ.ສ. ២៥៥៥ ໃນປີ ພ.ສ. ២៥៥១ ປະເທດໄທຍ໌ມີອັດຕະການບົງການໃກ່ໄຊ້ໄກເຊື່ອໝັ້ນ ១៤២ ພອງ/ຄນ/ປີ ໂດຍທີ່ປະເທດຈືນມີອັດຕະການບົງການໃກ່ໄຊ້ໄກເຊື່ອໝັ້ນ ៣៤៥ ພອງ/ຄນ/ປີ ປະເທດຢູ່ປຸນ ៣៤៥ ພອງ/ຄນ/ປີ ປະເທດໄຕ້ໜວນ ៣៣១ ພອງ/ຄນ/ປີ ແລະ ມາເລີ້ມຕື່ອຍ ២៣៥ ພອງ/ຄນ/ປີ (Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations, 2008, p. 57) ແສດງວ່າການບົງການໃກ່ໄຊ້ຂອງຄົນໄທຍ້ອູ້ໃນເກີນທີ່ຕໍ່າ ເມື່ອເປົ້າປົກກັບປະເທດທີ່ພັດນາແລ້ວແລະປະເທດໄກລ້າເຄີຍ ທີ່ມີອັດຕະການບົງການໃກ່ໄຊ້ໄກມາກກວ່າ ២០០ ພອງ/ຄນ/ປີ ກະທຽວເກົ່າຕະແລະສ່ວກຮົນ ມີນໂບຍາໃນການພັດນາອຸດສານກວ່າມໄກ້ໄໝ ໂດຍການຂ່າຍຍາຍສູງການບົງການໃກ່ໄຊ້ໄກ ໂດຍໃຊ້ການປະໜັມພັນຮີຖຸກຮູ່ປະແບບ ເພື່ອໃຫ້ປະໜັນຮູ້ຄຸນຄ່າທາງໂກ່ນາກາຮົາຂອງໄຊ້ໄກ ມີກາຮັນຮົງຮົ່ວ່າມີການປະໜັມການບົງການໃກ່ໄຊ້ໄກໃນກຸລຸ່ມຜູ້ບົງການທຸກເພົ່າທຸກວ່າຍ ໂດຍການສ້າງກະຮະແລ້ວຜ່ານສື່ອຕ່າງໆ ຈັດກິຈກວ່າມພິເສດ (Event) ມຸ່ງຈາກເຕັກສູ່ຜູ້ໃໝ່ ຍກຕ້ວອ່າງເຊົ່າ ຈັດນິທຣສົກຮາໄ້ຄວາມຮູ້ເກີ່ວກັບປະໂຍ້ນຂອງການບົງການໃກ່ໄຊ້ໄກ ຈັດນິທຣສົກຮາຂ້າວໄໝເຈິຍວ

และข้าวไข่ต้ม จากรถเข็นพร้อมอุปกรณ์ทำข้าวไข่เจียวให้แก่ผู้สนใจ แจกหนังสือ “เกร็ดความรู้เรื่องไข่ไก่” พร้อมวีดีโอจำนวน ๕,๐๐๐ ชุด จัดทำโปสเตอร์ สติ๊กเกอร์ ป้ายโฆษณากลางแจ้ง ตลอดจนรณรงค์การบริโภคไข่ไก่ผ่านสื่อวิทยุ กรมประชาสัมพันธ์ และทางช่องยูบีซี รวมทั้งประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางโทรทัศน์เป็นตัววิ่งสปีด้าห์ล ๑ วัน และทำการศึกษาวิจัย เพื่อให้ทราบว่าผู้บริโภคสามารถบริโภคไข่ไก่ได้สูงสุดเท่าไร โดยที่ไม่มีโทษต่อร่างกาย และประชาสัมพันธ์ให้ผู้บริโภคเข้าใจ เป็นต้น (สมาคมผู้ผลิต ผู้ค้าและส่งออกไข่ไก่, ๒๕๖๐, หน้า ๕)

พฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย มีความสัมพันธ์กับหลายปัจจัยด้วยกัน ทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคล การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด ซึ่งผลงานวิจัยในหลายประเทศ อธิบายถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะส่วนบุคคล คุณลักษณะทางจิตวิทยา ปัจจัยส่วนประสมการตลาด ว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของผู้บริโภค ปัจจัยภายในของบุคคล หรือปัจจัยทางจิตวิทยา ประกอบด้วย การรู้จัก การรับข้อมูล ความเชื่อและเจตคติ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้บริโภค ดังนั้นนักการตลาดจึงควรทำการรณรงค์เพื่อแก้ไขพฤติกรรมการบริโภคที่ไม่ถูกต้อง เช่น บุคคลเชื่อว่า เมื่อรับประทานไข่ไก่แล้วจะทำให้อ้วน ทำให้เป็นโรคหัวใจ หรือเชื่อว่า เมื่อรับประทานไข่ไก่แล้วจะ

เสี่ยงต่อการติดเชื้อไข้หวัดนกก็จะหลีกเลี่ยงการบริโภคไข่ไก่ ทำให้เกษตรกรไม่สามารถขายไข่ไก่ได้ หรือเมื่อมีข่าวไข่ไก่ปลอม ผู้บริโภคก็จะหัวดระแวงไม่กล้าบริโภคไข่ไก่ เป็นต้น จากความเป็นมาของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการทำวิจัยเรื่อง “โมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อสำรวจคุณลักษณะส่วนบุคคล ซ่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

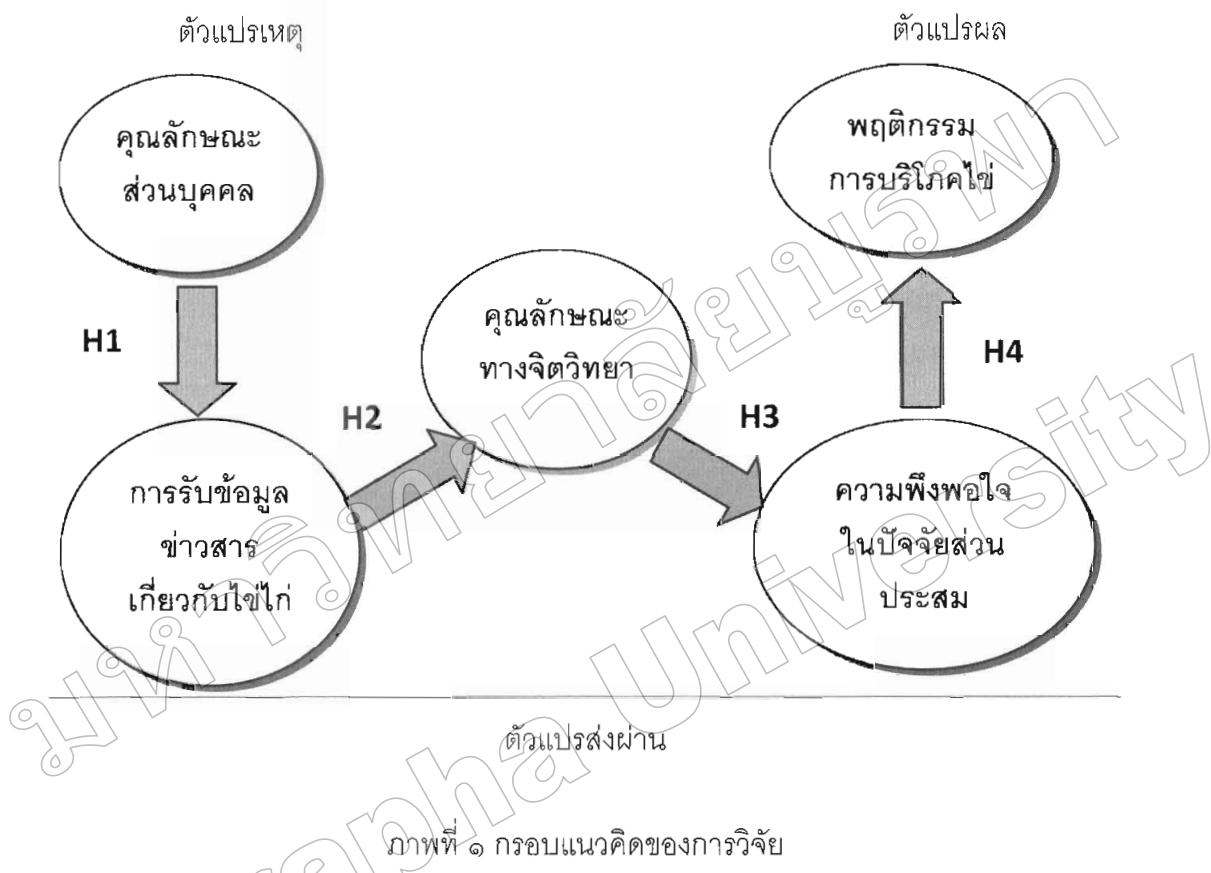
๒. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณลักษณะส่วนบุคคล ซ่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

๓. เพื่อดันหน้าโมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ครอบคลุมพื้นที่ ๗ ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๖๒ ส่วนขอบเขตด้านเนื้อหา มีสาระตามกรอบแนวคิดของการวิจัยดังภาพที่ ๑

กรอบแนวคิดของการวิจัย

องค์ประกอบของตัวแปร

การวิจัยเรื่อง “ไมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย” ประกอบด้วย ตัวแปรเหตุ ตัวแปรส่งผ่าน และตัวแปรผล ซึ่งมีรายละเอียดของแต่ละตัวแปร ดังต่อไปนี้

ตัวแปรเหตุ ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคล มีจำนวน ๗ ตัวแปร คือ ถินที่อยู่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว

ตัวแปรส่งผ่าน ได้แก่

๑. ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ มีจำนวน ๖ ตัวแปร คือ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ สื่อสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล และสื่อนิทรรศการ

๒. คุณลักษณะทางจิตวิทยา มีจำนวน ๓ ตัวแปร คือ การ眷恋ใจในการบริโภคไข่ไก่ การรับรู้เกี่ยวกับไข่ไก่ ความเชื่อและเจตคติเกี่ยวกับ ‘ไข่ไก่’

๓. ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสม^๑
การตลาดได้แก่ มีจำนวน ๔ ตัวแปร คือ ปัจจัย
ด้านผลิตภัณฑ์ ปัจจัยด้านราคา ปัจจัยด้าน^๒
ช่องทางการจัดจำหน่าย และปัจจัยด้านการ
ส่งเสริมการตลาด

ตัวแปรผล ได้แก่ พฤติกรรมการบริโภค
ไข่ไก่ของคนไทย ประกอบด้วย ๗ ตัวแปร คือ¹
สาเหตุที่รับประทานไข่ไก่ วิธีการรับประทาน
สถานที่ ช่วงเวลา ขนาด ลักษณะการปูรุ่ง และ²
ปริมาณที่รับประทานต่อสัปดาห์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้ประกอบการสามารถนำผลการศึกษาไปกำหนดกลยุทธ์การตลาดได้อย่างเหมาะสม ตามความต้องการของผู้บริโภค กลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน สามารถนำข้อมูลไปประกอบการตัดสินใจ และวางแผนแก้ไขปัญหาการบริโภคใช้ไก่ ของคนไทย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามแผนยุทธศาสตร์ฯ ตลอดจนนักการตลาดและนักศึกษา สามารถนำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการศึกษาภาคอุตสาหกรรมไก่ต่อไป

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มีงานวิจัยมากมายที่สนับสนุนถึง
“คุณประโยชน์” ของไข่ไก่ เช่น การรับประทาน
ไข่ไก่สำหรับผู้ต้องการควบคุมน้ำหนัก โดยไข่ไก่
ใบใหญ่ ๑ พอง จะให้พลังงานเท่ากับ ๗๐-๗๕
กิโลแคลอรี่เท่านั้น ทำให้คนที่ต้องการควบคุม
อาหารสามารถควบคุมพลังงานได้ และทำให้
ความรู้สึกหิวลดน้อยลงด้วย (Applegate,
2000, pp. 495-498) และการบริโภคไข่ไก่ยังมี
ผลดีต่ออวัยวะส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยใน
ไข่ไก่มีสารอุดมเย็นและซีเชียนทิน ซึ่งเป็นสาร
จำพวกแครอทีน โดยมีงานวิจัยหลายเรื่อง
ปั่งบอกรว่าสามารถป้องกันการเสื่อมสภาพของ
จอรับภาพที่ตา (American Egg Board,
1994, p. 7) เคลีนเป็นสารอีกชนิดหนึ่งที่สำคัญ
พบได้ในไข่ สารนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทำงาน
ของระบบความทรงจำ (Zeisel & Blusztajn,
1994, pp. 269-296; Zeisel et al., 2003, pp.
1302-1307) เสกสม อาทิตย์ และคณะ

สมมติฐานของการวิจัย

H 1: คุณลักษณะส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับช่องทางการรับข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

H 2: ช่องทางการรับข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับไข่ไก่ มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับ
คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจใน
ปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการ
บริโภคไข่ไก่ของคนไทย

H 4: ความพึงพอใจในปัจจัยส่วน
ประสมการตลาด มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ
ทางตรงกับพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของ
คนไทย

(ເມືຂ່ອງ, ໜ້າ ၃-၁၆, ၄၈) ພບວ່າແລ້ວທີ່
ຜູ້ບໍລິໂພຄຫຼື້ອໄຂໄກເປັນປະຈຳຄືອຕລາດແລະຮ້ານຄ້າ
ທ້ອງຄືນໄກລ້ບ້ານ ນອກຈາກນີ້ ການເລືອກຫຼື້ອໄຂໄກ
ຈະພິຈາລາດຖື່ຄຸນພາພຂອງເປັນເລືອກໄຂທີ່ສະອາດ
ໄມ່ແຕກຮ້າວ ເປັນອັນດັບແຮກ ແລະຂອບໃໄໝແດງທີ່ມີສີ
ເຂັ້ມ ຮ່ວມທັງຕ້ອງການບຽງຈຸດັກທີ່ມີຈຳນວນໃໝ່
၁၀ ພອງ ຜູ້ບໍລິໂພຄສ່ວນໃໝ່ຈະຫຼື້ອໄຂໄກເພື່ອ¹⁷
ບໍລິໂພຄໃນຄວາມເປັນແລ້ດ ສ່ວນອາຫາຈານໄໝ
ທີ່ຜູ້ບໍລິໂພຄຂອບມາກທີ່ສຸດຫຼື້ອໄຂເຈົ້າ ນອກຈາກນີ້
ຜູ້ບໍລິໂພຄຈຳນວນຄົງໜຶ່ງນັ້ນຍັງມີຄວາມຮູ້ທີ່ໄໝຄູກຕ້ອງ¹⁸
ຮ່ວມທັງໄມ່ຄວາມຮູ້ໃນເຮືອງຂອງໄຂໄກແລະ
ຄຸນພາພຂອງໄຂໄກ ຮ່ວມທັງມີເຈຕົດທີ່ໄໝຄູກຕ້ອງ¹⁹
ໃນເຮືອງຄຸນພາພແລະການບໍລິໂພຄໄຟ້ເລືອກດ້ວຍ ທີ່
ສອດຄລ້ອງກັບການຕຶກໜ້າຂອງ Petersen et al.
(1983, pp. 2044-2047) ທີ່ພບວ່າຜູ້ບໍລິໂພຄໃຫ້
ຄວາມສຳຄັນຢັບລັກຊະນະທາງກາຍພາພຂອງໄຂໄກ
ໄດ້ແກ່ ຂານດ ຮູ່ປ່ວງ ແລະສີຂອງເປັນເລືອກໄຂ ຮ່ວມທັງ
ຜູ້ບໍລິໂພຄບາງຄນຍັງເຂົ້າວ່າລັກຊະນະທາງກາຍພາພ
ມີພລຕ່ອຮສ໌າຕີ ເຊັ່ນເດີຍວັນນັກການຕຶກໜ້າຂອງ
Ishibashi & Yonemochi (2003, pp. 457-
469) ທີ່ພົນວ່າສີຂອງເປັນເລືອກໄຂ ຮູ່ປ່ວງຂອງໄຂ
ຂາດພອງໄຂ ແລະລັກຊະນະເປັນເລືອກໄຂ ເປັນປັຈຈີຍ
ສຳຄັນທີ່ຜູ້ບໍລິໂພຄຄຳນຶ່ງຄື່ງ ທີ່ມີໂຄດພຸດຕິກຣົມ
ການບໍລິໂພຄໄຂໄກຂອງຄນໄທຍ ມີອົງປະກອບຂອງ
ຕ້ວແປດັ່ງຕ້ອນໄປນີ້

ແນວຄົດເກີ່ຍກັບປັຈຈີຍສ່ວນບຸຄຄລ
ປັຈຈີຍສຳຄັນທີ່ມີອົທີພລຕ່ອພຸດຕິກຣົມ
ຂອງຜູ້ບໍລິໂພຄ ໄດ້ແກ່ ປັຈຈີຍດ້ານວັດນອຮມ
ປັຈຈີຍດ້ານສັງຄມ ແລະປັຈຈີຍສ່ວນບຸຄຄລຂອງ
ຜູ້ບໍລິໂພຄ ໄດ້ແກ່ ເພີ້ ອາຍຸ ຫັນຕອນວັງຈັກຮູ້ວິວ

ຄຽບຄວາມ ອາຊີ່ພ ໂອກສທາງເສເຮ່ອງສູງກິຈ
ການສຶກໜາ ຮູ່ແບນການດຳຈົງໜົວຕ ບຸຄຄລິກພາພ
ແລະແນວຄວາມຄືດສ່ວນບຸຄຄລ ໂດຍເພີ້ (Sex) ທີ່
ແຕກຕ່າງກັນຈະມີພຸດຕິກຣົມທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ຈາກ
ບທຄວາມວິຈີຍເຮືອງ Gender, Consumption,
and Commodity Culture ຂອງ Roberts
(1999, pp. 364-366) ໄດ້ຍັກຕໍາແໜ່ງໃຫ້ຜູ້ຮູ້
ເປັນ “ສາວນັກຫຼື້ອປ” ນອກຈາກນີ້ ບທຄວາມຂອງ
Auslander (1996, pp. 15-27) ເຮືອງ “The
Gendering of Consumer Practices in
Nineteenth-Century France” ກລ່າວ່າ ກາງ
ຫຼື້ອຂອງຜູ້ໜ້າຈະມີລັກຊະນະເປັນນັກສະສົມທຳໃໝ່
ລັກຊະນະການຫຼື້ອຂອງຜູ້ໜ້າມີຄວາມຂັບປັ້ນ ທີ່
ແຕກຕ່າງຈາກການຫຼື້ອຕາມຕລາດສົດຂອງຜູ້ຮູ້
ອາຍຸທີ່ຕ່າງກັນຈະມີຄວາມຕ້ອງການໃນພລິດກັນທີ່
ຕ່າງກັນ ສຕານພາພທາງເສເຮ່ອງສູງ ໄດ້ແກ່ ຮ່າຍໄດ້
ເພື່ອກາຈັບຈ່າຍ ນັກການຕຸລາດສົນໃຈແນວໂນ້ມ
ຮ່າຍໄດ້ຂອງບຸຄຄລ ການປະຫຍັດ ແລະອັຕຣາ
ດອກເນີຍ (D'Astous & Landreville, 2002, pp.
1270-1286) ລໍາເຄື່ອງຫຼື້ວັດທາງເສເຮ່ອງສູງ ທີ່ວ່າ
ກຳລັງຕົກຕໍ່ ນັກການຕຸລາດຈະໃຫ້ຂັ້ນຕອນປັບປຸງ
ກາຮອກແບບສິນດ້ານໃໝ່ ວັກຕໍາແໜ່ງພລິດກັນທີ່
ແລະກລຸຫຼົງຮ່າຄາສິນດ້ານໃໝ່ ເພື່ອທີ່ຈະນຳເສັນອ
ຄຸນຄ່າ (Value) ໄດ້ກັບລູກຄ້າທີ່ເປັນຕລາດ
ເປົ້າໝາຍອ່າງຕ່ອນເນື່ອງ ປັຈຈີຍສຳຄັນທີ່ມີຄວາມ
ສົມພັນຮັກພຸດຕິກຣົມການບໍລິໂພຄຫຼື້ອ ໂອກສທາງ
ເສເຮ່ອງສູງ (Economic Circumstances) ຮ່າຍໄດ້
(Income) ຈະມີຄວາມສົມພັນຮັກການຕັດສິນໃຈ
ບໍລິໂພຄ ແລະພຸດຕິກຣົມການບໍລິໂພຄ ຮ່ວມທັງ
ຮະດັບການສຶກໜາ (Education) ຜູ້ທີ່ມີການສຶກໜາ
ສູງມີແນວໂນ້ມທີ່ຈະບໍລິໂພຄພລິດກັນທີ່ມີຄຸນພາພດີ

มากกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ (Connor, 1994, pp. 155-173) นอกจากนี้ กลุ่มอ้างอิงโดยเฉพาะครอบครัวเป็นผู้ที่ก่ออิทธิพลต่อความคิดความชอบ การตัดสินใจ และพฤติกรรมการบริโภค เนื่องจากบุคคลต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มจึงต้องปฏิบัติตาม และยอมรับความคิดเห็นของกลุ่ม (Amedeo, 1975, p. 93)

แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญ nok hen' eek จากปัจจัยสี่ที่มนุษย์เรา มีความต้องการ ได้รับสื่อสาร มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของเรา มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร และมีความสำคัญต่อการดำเนินการให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งองค์ประกอบของการสื่อสาร ประกอบด้วย ผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ข้อมูลข่าวสาร (Message) สื่อ (Media) ผู้รับข่าวสาร (Receivers) ความเข้าใจและการตอบสนอง (นรินทร์รัชัย พัฒนพงศ์, ๒๕๕๒, หน้า ๓)

เสรี วงศ์มณฑา (๒๕๕๐, หน้า ๙๖)

กล่าวว่า การสื่อสาร ณ จุดซื้อ (Point of Purchase) เป็นเครื่องมือทางการตลาดที่มีอิทธิพลมากในการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายในสถานที่ต่าง ๆ เพื่อเร่งให้ผู้บริโภคตัดสินใจเร็วขึ้น การที่นักการตลาดทำการโฆษณาให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายก่อนในทันทีและคุ้มค่าน เพื่อสร้างพฤติกรรมให้เกิดการซื้อหรือการตอบสนองของผู้บริโภค และการสื่อสารจะมีคุณค่าก็ต่อเมื่อผู้รับสารเกิดความรู้ (Awareness) เกิดองค์ความรู้ (Knowledge) เกิดความเชื่อถือ เชื่อมั่น จนยอมรับข้อเสนอหรือเงื่อนไขของสาร

(Acceptation) เกิดการตัดสินใจ (Decision) และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Behavior) นอกจากนี้ Heywarth (1981, p. 186) กล่าวว่า ช่องทางการสื่อสารมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้บริโภค นอกจากนี้ Heinberg & Thompson (1992, pp. 335-344) พบว่า การส่งข่าวสาร ๒ ครั้ง มีความสำคัญเทียบเท่าเนื้อหาของสารที่เป็นความน่า แต่ถ้าสี่สาร ๓ ครั้ง มีผลในการขยายความคิด หมายความว่า ควรส่งข่าวสารมากกว่า ๒ ครั้ง ประสิทธิผลของช่องทางการสื่อสารจะยังคงเกิดขึ้น ซึ่งปัจจุบันกระแสท่องเที่ยวและสหกรณ์ มีนโยบายในการพัฒนาอุตสาหกรรมไก่ไข่ของไทย โดยการขยายฐานการบริโภค ไปทั่วโลก มีการประชาสัมพันธ์ในทุกช่องทาง การสื่อสาร ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ และการจัดกิจกรรมพิเศษ เป็นต้น (ตามคุณผู้ผลิต ผู้ค้าและส่งออกไก่, ๒๕๕๐, หน้า ๔-๕)

ทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยด้านจิตวิทยา

พฤติกรรมการบริโภคได้รับอิทธิพลจากปัจจัยด้านจิตวิทยา หรือปัจจัยภายในของผู้บริโภค ประกอบด้วย การรู้จัก การรับรู้ การเรียนรู้ ความเชื่อและเจตคติ (Schiffman & Kanuk, 2000, pp. 661-666) การรู้จักเป็นส่วนหนึ่งในการเพิ่มพฤติกรรมของบุคคล โดยบุคคลจะสนใจทำพฤติกรรมนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตนเองต้องการ (Domjan, 1996, pp. 190-195) การรับรู้คือกระบวนการของการสัมผัสรการเลือกสรร การจัดระบบ และตีความหมาย

ของสิ่งเร้ารอบ ๆ ตัว ให้เป็นภาพที่มีความเกี่ยวโยงกับการสัมผัสต่อสิ่งเร้าด้วยประสาทสัมผัสหั้ง ๆ ได้แก่ การมองเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรับรส และการสัมผัส ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึก เมื่อความรู้สึกประสบเข้ากับการตีความหมายจากสิ่งเร้า ก็จะเกิดเป็นการรับรู้ (Belch & Belch, 2001, p. 125) เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงที่จะเรียนรู้เพื่อให้เกิดพฤติกรรม (Peter & Olson, 1996, p. 157) นอกจากนี้ Assael (1998, p. 218) ได้อธิบายว่าโครงสร้างของเจตคติประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ การรับรู้ (Cognitive Component) อารมณ์ความรู้สึก (Affective Component) และความเชื่อ (Conative Component) หรือการกระทำที่เป็นผลมาจากการคิด และความรู้สึก

แนวคิดส่วนประสมการตลาด

Kotler (2003, p. 16) บิดาแห่งการตลาดได้ให้ความหมายของส่วนประสมการตลาดว่าเป็นปัจจัยที่สามารถควบคุมได้ทางการตลาด ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด นอกจากนี้ พฤติกรรมการบริโภคยังได้รับอิทธิพลจากความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด โดย Mela, Gupta & Lehmann (1997, p. 248) ได้ศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค พบว่าถ้าลดโมฆะมาลงผู้บริโภคจะอ่อนไหวต่อราคามากขึ้น และถ้าส่งเสริมการขายโดยการลดราคา ก็จะทำให้ผู้บริโภคอ่อนไหวต่อราคามากขึ้น D'Astous & Landreville (2003,

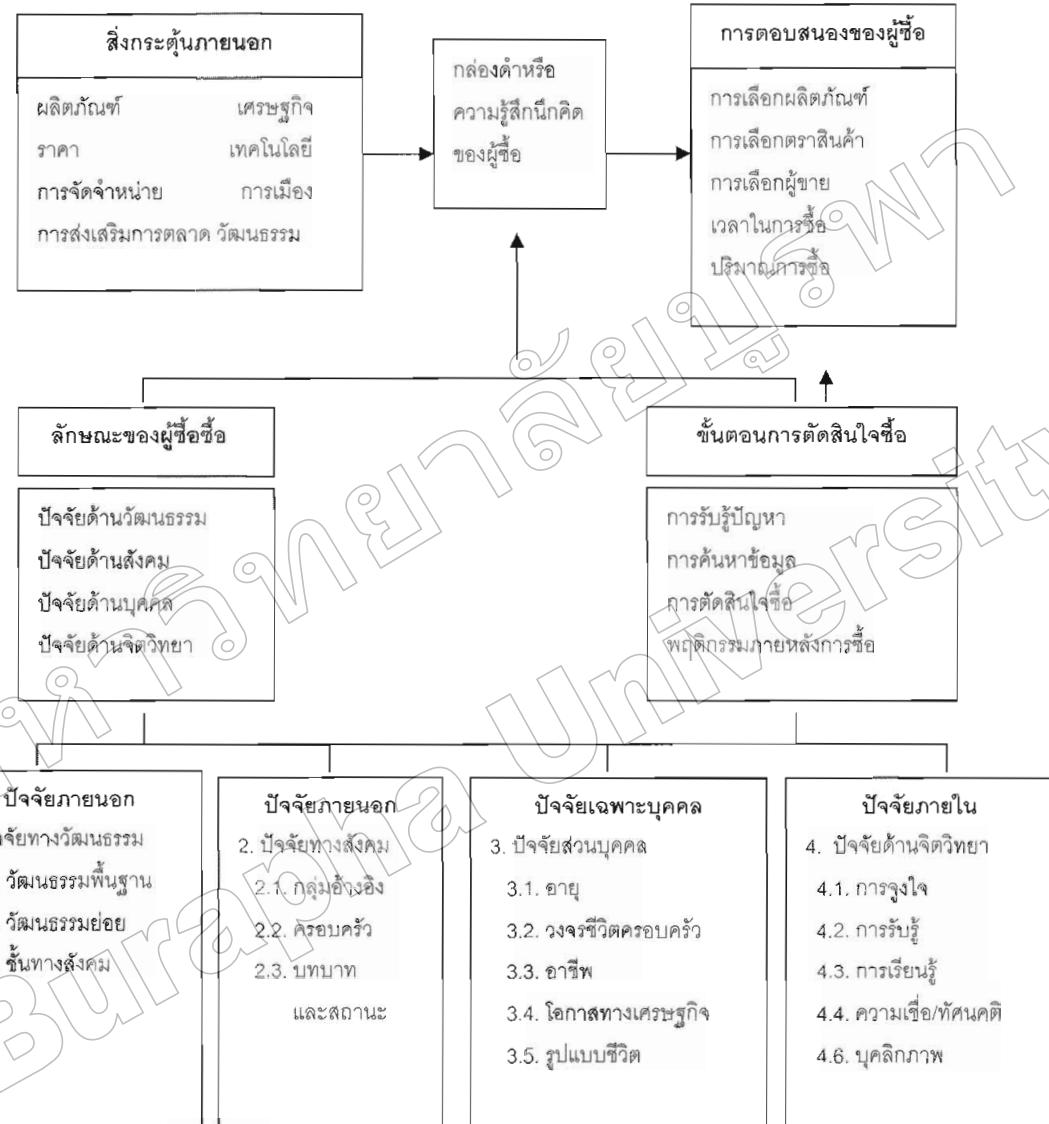
p. 1746) พบว่าถ้าผลิตภัณฑ์ที่ผู้บริโภคซื้อมีของแแม่มที่เชื่อมโยงกับตัวผลิตภัณฑ์จะดูใจให้ผู้บริโภคซื้อ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Guber (1998, p. 16) และ Sargent (1992, pp. 104-114) ที่พบว่าของแแม่มความมีคุณสมบัติที่สามารถเพิ่มคุณค่าให้กับตัวสินค้าได้มากที่สุด และ Hiam (2000, p. 12) พบว่าของแแม่มที่ดีจำเป็นต้องสร้างความเกี่ยวพันเชื่อมโยงกับตัวสินค้า จึงจะสามารถสร้างสรรค์มูลค่าให้กับตัวสินค้าไปยังผู้บริโภคได้ดี ส่วน Seeling (1987, pp. 104-109) พบว่าถ้ามีของแแม่มร่วมกับความเปลี่ยนแปลงใจผู้บริโภคอย่างมาก

แนวคิดพฤษたらมผู้บริโภค

Roche (2000, p. 1600) กล่าวว่า Consumption มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า "Consumere" บ่งบอกถึงการใช้สิ่งของที่เปลี่ยนได้ เลื่อนได้ หรือละทิ้งได้ การซื้อสินค้าเกือบทุกครั้งจะส่งผลให้เกิดความไม่สมดุลในความคิดของผู้บริโภค หรือความไม่สบายนิยม อันเกิดจากความขัดแย้งหลังการซื้อ ซึ่งผู้บริโภคจะพยายามปกป้องตนของผลิตภัณฑ์ที่เลือกซื้อ และต้องที่หลีกเลี่ยง "ส่วนเสีย" ของผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ซื้อ อย่างไรก็ตามการซื้อทุกครั้งจะเกี่ยวข้องกับการรวมซองกัน โดยที่ผู้บริโภคจะรู้สึก "ไม่ดี" เมื่อพบข้อบกพร่องในผลิตภัณฑ์ซื้อ และต้องสูญเสียคุณประโยชน์จากผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ซื้อ การศึกษาพฤษたらมผู้บริโภคจึงเป็นการศึกษาถึงการตอบสนองความต้องการ (Needs) ของผู้บริโภคให้เกิดความพึงพอใจนักการตลาดต้องตอบสนองความต้องการและ

สร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภค โดยการทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค เนื่องจากพฤติกรรมของผู้บริโภค เกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการ การตัดสินใจเช่น การใช้สินค้า และบริการ (Parasuraman, Zeithaml & Berry, 1990, pp. 420-450) ซึ่งพฤติกรรมของผู้บริโภคได้รับอิทธิพลมาจากการจัยส่วนบุคคล (Personal Factors) วัฒนธรรม (Cultural Factors) สังคม (Social Factors) และจิตวิทยา (Psychological Factors) ผู้บริโภคตัดสินใจเช่นโดยมีความเชื่อว่าเป็นราคากลางๆ ไม่ใช่คำตอบที่ดีที่สุดสำหรับลูกค้า ยกระดับอย่างเช่น ผู้บริโภค มีความต้องการด้านสังคม สถานภาพ ความมีชื่อเสียง การเพิ่มราคាដ้วยหักคุณภาพ สินค้าที่ดีขึ้นอาจเป็นสิ่งที่ลูกค้าต้องการและพึงพอใจมากกว่าสินค้าราคาถูกแต่คุณภาพต่ำ การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคจึงเป็นการศึกษาพื้นฐานของการซื้อและการใช้ของผู้บริโภค

เพื่อให้รู้ลักษณะความต้องการของผู้บริโภค Kotler (2003, pp. 183-193) ได้คิดค้นโมเดลในการวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภคขึ้นในปี ค.ศ. ๑๙๘๔ (พ.ศ. ๒๕๑๗) ซึ่งอ่าว S-R Model เพื่อให้ทราบถึงลักษณะความต้องการและพฤติกรรมของผู้บริโภค ค้นพบคำตอบที่ช่วยให้นักการตลาดสามารถจัดทำกลยุทธ์การตลาด (Marketing Strategies) ซึ่งสามารถตอบสนองความพึงพอใจของผู้บริโภคได้อย่างเหมาะสม และไม่เดลพฤติกรรมผู้บริโภค (Consumer Behavior Model) คือการศึกษาเหตุทุกประจัน การตัดสินใจเช่น โดยมีจุดเริ่มต้นจากสิ่งเร้า (Stimulus) ที่ทำให้เกิดความต้องการกระตุ้น ผ่านเข้ามาในความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อ (Buyer's Black Box) เปรียบเสมือนกล่องดำซึ่งผู้ผลิตหรือผู้ขายไม่สามารถคาดคะเนได้ ความรู้สึกนึกคิดของผู้ซื้อจะได้รับอิทธิพลจากลักษณะต่างๆ ของผู้ซื้อ แล้วจึงมีการตอบสนองของผู้ซื้อ (Buyer's Response) ดังภาพที่ ๒

ກາພທີ່ ๒ ແບບຈຳລອງພັດທິກຣມຜູ້ປົກປິໂຕ (ດັດແປລັງຈາກ Schiffman & Kanuk, 2000, p. 661)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรคือผู้บริโภคไทยในประเทศไทย ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยผู้วิจัยตั้งสมมติฐานไว้ว่าทุกคนในประเทศไทยเป็นผู้บริโภคไทย ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะผู้ที่อ่านออกเขียนได้เป็นตัวแทนของครอบครัวในการตอบแบบสอบถามโดยกำหนดให้มีอายุตั้งแต่ ๑๐ ปีขึ้นไป สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโมเดลสมการโครงสร้าง (SEM: Structural Equation Model) ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมไม่ควรต่ำกว่า ๒๐ เท่าของจำนวนตัวแปรในโมเดลสมการโครงสร้าง เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติประเพณฑุตัวแปรโดยทั่วไป นอกจากนี้ Lindeman, Merenda & Gold (1990, p. 119) ได้เสนอแนะว่าการวิเคราะห์ข้อมูลแบบพหุตัวแปร ควรมีจำนวนกลุ่มตัวอย่างไม่ต่ำกว่า ๒๐ เท่าของจำนวนตัวแปรเสริมที่ต้องประมาณค่า รวมทั้ง Bentler & Chou (1987, pp. 78-117) ได้ให้คำแนะนำว่าในการประมาณค่าตัวแปรเสริม สำหรับโมเดลสมการโครงสร้าง ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมสมควรมีจำนวนอย่างน้อย ๕๐ หน่วยต่อ ๑ ตัวแปร เมื่อตัวแปรมีการแยกแจงแบบปกติ และใช้ไม่น้อยกว่า ๑๐ หน่วยต่อ ๑ ตัวแปร ในกรณีที่ข้อมูลมีลักษณะการแจงไม่เป็นแบบปกติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า ๙๐ เท่าของตัวแปร ซึ่งสามารถคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างขึ้นต่อได้ ๕๘๐ คน

ผู้วิจัยสุมตัวอย่างด้วยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) โดยในขั้นแรกผู้วิจัย

กำหนดพื้นที่แบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยเลือกทั้งหมด ๗ ภูมิภาค ได้แก่ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ หลังจากนั้น จึงนำมาเลือกตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยเลือกภูมิภาคละ ๑ จังหวัด และนำมาสุ่มตัวอย่างง่ายได้ก่อรูปตัวอย่าง ๗ อำเภอ เป็นตัวแทนของแต่ละจังหวัด และนำมาสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายอีกครั้งเลือกมา ๗ ตำบล จาก ๗ อำเภอ และจึงนำมาสุ่มตัวอย่างง่ายโดยเลือกจำนวนครัวเรือน สำหรับใช้เป็นตัวแทน เพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในภูมิภาคต่างๆ ซึ่งผู้วิจัยสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้จำนวน ๕๘๐ คน จาก ๕๘๐ ครัวเรือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามเรื่อง “โมเดลพฤติกรรมการบริโภคไทยของคนไทย” ซึ่งแบ่งออกเป็น ๖ ตอน มีจำนวนทั้งสิ้น ๖๕ ข้อ

ตอนที่ ๑ เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริโภค แบบตรวจสอบรายการ (Check-list) ประกอบด้วย ถ้าที่อยู่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว รวม ๗ ข้อ

ตอนที่ ๒ เป็นคำถามเกี่ยวกับการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไทย แบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ประกอบด้วย ๖ ตัวแปร ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ สื่อสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ต สื่อบุคคล และสื่อนิทรรศการ รวม ๖ ข้อ

ตอนที่ ๓ เป็นคำถามเกี่ยวกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา แบบมาตราส่วนประเมินค่าตามแบบวัดเจตคติของ Likert มี ๑๙ ข้อ แบ่งออก

ເປັນ ກາງຈູງໃຈ ລ້າ ກາງວັບຫຼື ລ້າ ຂໍ້າ ຄວາມເຂົ້າ
ແລະເຈົດຕິ ລ້າ ຂໍ້າ

ຕອນທີ ۴ ເປັນຄໍາຖາມເກີຍກັບຄວາມພຶ້ງ
ພອໃຈໃນປັດຈຸບັນສ່ວນປະສົງຄນກາສທຣ ແບນ
ມາດຕາສ່ວນປະມານຄ່າ ຈຳນວນ ۱۵ ຂໍ້າ
ປະກອບດ້ວຍ ພລິຕັກນົ້າທີ ۴ ຂໍ້າ ວາຄາ ۳ ຂໍ້າ
ໜ້ອງທາງກາຮັດຈຳໜ່າຍ ۳ ຂໍ້າ ແລະກາຮັດເສົ່ວມ
ກາຮັດຕາດ ລ້າ ຂໍ້າ

ຕອນທີ ۵ ເປັນຄໍາຖາມເກີຍກັບພົດຕິກຽມ
ກາຮັດບົງການໃໝ່ໄກ່ຂອງຄົນໄທຢ ແບນມາດຕາສ່ວນ
ປະມານຄ່າ ຈຳນວນ ۱۵ ຂໍ້າ ປະກອບດ້ວຍ
ສາເຫຼຸດທີ່ຮັບປະທານໃໝ່ໄກ່ ۳ ຂໍ້າ ວິທີການ ລ້າ ຂໍ້າ
ສັດານທີ ۲ ຂໍ້າ ເວລາ ۳ ຂໍ້າ ຂັາດ ۳ ຂໍ້າ
ລັກະນະກາຮັດປຸງ ລ້າ ຂໍ້າ ແລະປົມານກາຮັດປຸງ
ປະທານໃໝ່ໄກ່ຕ່ອສັປດາທີ ۱ ຂໍ້າ ໂດຍກຳນົດ
ເກົ່າໃນກາຮັດໃຫ້ຄະແນນ ດັ່ງນີ້

ຄະແນນເຂົ້າລືຍ ۴.۰۱-۴.۰۰ ຄະແນນຄືອ້າວ
ອຸໝ່ໃນຮະດັບມາກທີ່ສຸດ

ຄະແນນເຂົ້າລືຍ ۳.۰۱-۳.۰۰ ຄະແນນຄືອ້າວ
ອຸໝ່ໃນຮະດັບມາກ

ຄະແນນເຂົ້າລືຍ ۲.۰۱-۲.۰۰ ຄະແນນຄືອ້າວ
ອຸໝ່ໃນຮະດັບປາກລາວ

ຄະແນນເຂົ້າລືຍ ۱.۰۰-۱.۰۰ ຄະແນນຄືອ້າວ
ອຸໝ່ໃນຮະດັບນ້ອຍທີ່ສຸດ

ຕອນທີ ۶ ເປັນຄໍາຖາມເກີຍກັບຂໍ້ອົດ
ເຫັນເຖິງ ພົມເຕີມ ຈຳນວນ ۱ ຂໍ້າ ເປັນຄໍາຖາມ
ແບບປ່າຍເປີດ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ຕອບແບບສອບຄາມເຕີມ
ຂໍ້ອົດເຫັນຕ່າງ ຖ້າ ຕາມຄວາມຮູ້ສັກນຶກົດໄດ້ຢ່າງ
ອີສະວະ ໂດຍແບບສອບຄາມໄດ້ຜ່ານກາຮັດສອບ
ຄຸນກາພົດຕ້ານຄວາມຕຽບຕາມເນື້ອຫາແລະຄວາມ
ເຂົ້ອມັນ ເພື່ອໃຫ້ເຄື່ອງມືອີກທີ່ສາມາດໃຫ້ວັດໄດ້ດີ

ມີຄຸນກາພົດຕ້ານ ແມ່ນຍໍາ ແລະເຫຼືອຄືອໄດ້ ຜົວຈັບຕຽບຈ
ສອບຄວາມຕຽບຕາມເນື້ອຫາ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ເຂົ້າວິຊາລູ່
ທ່ານ ຕຽບສອບແລະພິຈານາຂໍ້ອົດຖາມວ່າ
ຕຽບຕາມເນື້ອຫາທີ່ຕ້ອງກາຮັດໄວ້ ແລະນຳໄປ
ແກ້ໄຂປັບປຸງຈຸນຜູ້ເຂົ້າວິຊາລູ່ເຫັນວ່າສາມາດນຳ
ໄປໃຫ້ວັດໄດ້ດີ ທີ່ໄດ້ຄ່າດັ່ງນີ້ຄວາມສົດຄົດລ້ອງ
0.۷۷ ແລະນຳໄປປະຈຸບັນປົກການເຂົ້ອມັນ ໂດຍ
ນຳໄປທົດລອງໃຫ້ກັບກຸລຸມທີ່ຄຳລ້າຍຄົງລົງກັບກຸລຸມ
ຕ້ວອຍຢ່າງໃນກາຮັດຈຳນວນ ۳۰ ຄນ ໂດຍທຳການ
ວັດຫຼຸ້າ ແກ້ວຂັ້ນ ກັບກຸລຸມເຕີມ ໄດ້ຄ່າແອລິກາ 0.۸۹
ທີ່ແສດງວ່າແບບສອບຄາມສາມາດໃຫ້ວັດໄດ້ດີ

ຜົວຈັບວິເຄາະທີ່ຂໍ້ອົມລົດດ້ວຍປົກການ
ສໍາເລົဉ်ປົກການສົດຕິ ໂດຍໃຫ້ສົດຕິເຊີງພວກຜົນນາ
(Descriptive Statistics) ໄດ້ແກ່ ກາຮັດແຈກແຈງ
ຄວາມຄື (Frequency) ດ້ວຍຄ່າຮ້ອຍລະ
(Percentage) ກາຮັດແນວໃນເຂົ້າສູ່ສ່ວນກລາງ
(Central Tendency) ດ້ວຍຄ່າເຂົ້າສູ່ລັບຄົນິຕ
(Arithmetic Mean) ກາຮັດກາຮັດຈະຈາຍ
(Measure of Variation) ດ້ວຍຄ່າສ່ວນເປີຍເປັນ
ມາຕຽບງານ (Standard Deviation) ສ່ວນສົດຕິເຊີງ
ອ້າງອີງ (Inferential Statistics) ໃຊ້ໄມ້ເດລ
ສ່ມກາຮັດໂຄຮງສ້າງ (Structural Equation
Modeling: SEM) ປະກອບດ້ວຍ ກາຮັດວິເຄາະທີ່
ອີກປະກອບ (Factor Analysis) ກາຮັດວິເຄາະທີ່
ອີກທິພລເຊີງສາເຫຼຸດ (Path Analysis) ແລະກາຮັດ
ປະມານຄ່າພາຮາມີເຕີອົງໃນກາຮັດວິເຄາະທີ່ກາຮ
ດຄອຍພໜຸອຸນ (Multiple Regression)
(Jöreskog & Sörbom, 1993, p. 1) ເພື່ອວິເຄາະທີ່
ຄວາມສັມພັນຮູ່ໃນເຊີງສາເຫຼຸດ ທີ່ສົມກາຮັດໂຄຮງສ້າງ
ຈະໜ້າຍຜ່ອນຄລາຍຂໍ້ອົດລົງເບື້ອງຕົ້ນຂອງກາຮ
ວິເຄາະທີ່ຂໍ້ອົມລົດໃນແບບເຕີມ ແລະຍັງສາມາດ
ວິເຄາະທີ່ໄດ້ທັງໄມ້ເດລພ້ອມ ພັນອີກດ້ວຍ

ผลการวิจัย

๑. ผลการสำรวจคุณลักษณะส่วนบุคคล

การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไปรษณีย์ไทย คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไปรษณีย์ของคนไทย

ภูมิภาคที่มีผู้ตอบแบบสอบถามมากที่สุดคือ กรุงเทพมหานคร ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนใหญ่เป็นหญิง มีอายุระหว่าง ๒๐-๔๙ ปี คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๓๗ มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๘๘ มีภาระศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๐๙ มีรายได้ไม่เกิน ๙,๗๘๘ บาท คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๘๙ และมีจำนวนสามชิกในครอบครัว ๕ คน ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๖๓

ซึ่งทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไปรษณีย์ไทยตอบว่ารับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไปรษณีย์ไทยในช่องทางสื่อบุคคลปัจจุบันที่สุด (ทุกวัน) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๙ และตอบว่าไม่เคยเลยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๗.๗ สื่อโทรทัศน์ผู้บริโภคตอบว่ารับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไปรษณีย์ไทยที่สุด (ทุกวัน) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๖.๑ และตอบว่าไม่เคยเลยน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๘.๙ ตัวนี้สื่อสิ่งพิมพ์ผู้บริโภคตอบว่าบางครั้ง (ทุกเดือน) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๑ สื่อวิทยุผู้บริโภคตอบว่านาน ๆ ครั้ง (ทุกปี) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๕ ส่วนสื่อ Nic ที่มีการสำรวจมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒ และสื่อสารสนเทศทางอินเทอร์เน็ตผู้บริโภคตอบว่าไม่เคยเลยมากที่สุด เช่นกัน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๖

คุณลักษณะทางจิตวิทยาของผู้ตอบแบบสอบถามในภาพรวมแล้ว มีความไม่แน่ใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๙ โดยการจุงใจในการบริโภคไปรษณีย์ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๕๙ การรับรู้เกี่ยวกับไปรษณีย์ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๔๐ ความเชื่อและเจตคติเกี่ยวกับไปรษณีย์ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๓

ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๖๕ โดยปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์พบว่า ความสดใหม่ของไปรษณีย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้บริโภคพึงพอใจมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ ๔.๒๖ ปัจจัยด้านราคา ในเรื่องความคุ้มค่า คุ้มราคารับเงินที่จ่ายไป มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ ๓.๙๐ ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ในเรื่องแหล่งที่ซื้ออยู่ใกล้บ้านมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด เท่ากับ ๔.๐๑ ส่วนความพึงพอใจในปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด การโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ ๓.๒๒

พฤติกรรมการบริโภคในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๐๘ โดยสาเหตุที่รับประทานไปรษณีย์ในเรื่องความสะอาด รวดเร็ว ปฐุรง่าย มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ ๔.๑๔ รับประทานแบบทดลองสักทั้งฟอง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ ๓.๙๓ รับประทานโดยการซื้อเป็นอาหารถุงหรืออาหารสำเร็จมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๓.๓๑ รับประทานไปรษณีย์ในเมืองกลางวัน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดเท่ากับ ๓.๒๒ รับประทานไปรษณีย์ในเมืองเช้าวันต่อไป (เบอร์ ๐, เบอร์ ๑)

มากที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๐ ปริมาณการรับประทานไข่ไก่ต่อสัปดาห์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๒.๙๘ หรือประมาณ ๓ พองต่อสัปดาห์

๒. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

๒.๑ คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้บริโภค ในเรื่อง ภูมิภาค อายุ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับปัจจัยทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ และมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย ($p < 0.05$) ส่วนเพศ สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์กับการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด

และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

๒.๒ การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา และมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก

๒.๓ คุณลักษณะทางจิตวิทยา มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย ($r < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก

๒.๔ ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรง กับพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก โดยสรุปได้ดังตารางที่ ๑

๓. ผลการค้นหาโมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

ຕາງໜີ 1 ສຽງພລກາຮດສອບສົມມຕືຖຸນາກວິຈັຍ

ຜລກາຮດສອບສົມມຕືຖຸນາກວິຈັຍ

ສົມມຕືຖຸນາກວິຈັຍ

ຍອມຮັບ

ບົງລິເສດ

**ສົມມຕືຖຸນາທີ 1 : ດຸນລັກໝະໜະສ່ວນບຸຄຄລ ມີ
ຄວາມສັນພັນນີ້ເຊີງສາເຫຼຸກກັບການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວ
ສາຮເກີຍກັບໄຟໄກ ດຸນລັກໝະໜະທາງຈິຕິວິທາ
ຄວາມພຶກພອໃຈໃນປັດຈຸບັນປະສົມກາຣຕລາດ
ແລະພຸດິກຣມກາຣບົງລິເສດໄຟໄກ**

- ກຸມືກາຄ

✓

- ເພສ

✓

- ອາຍ

✓

- ສານກາພກວຽສນອສ

✓

ຮະດັບກາຣສຶກໝາ

✓

ຮາຍໄດ້ຕ່ອເດືອນ

✓

- ຈຳນວນສນາຍືກໃນຄຣອບຄວາງ

✓

**ສົມມຕືຖຸນາທີ 2 : ການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບ
ໄຟໄກ ມີຄວາມສັນພັນນີ້ເຊີງສາເຫຼຸກກັບດຸນລັກໝະໜະ
ທາງຈິຕິວິທາ ຄວາມພຶກພອໃຈໃນປັດຈຸບັນປະສົມ
ກາຣຕລາດ ແລະພຸດິກຣມກາຣບົງລິເສດໄຟໄກ**

✓

**ສົມມຕືຖຸນາທີ 3 : ດຸນລັກໝະໜະທາງຈິຕິວິທາ ມີ
ຄວາມສັນພັນນີ້ເຊີງສາເຫຼຸກກັບຄວາມພຶກພອໃຈໃນ
ປັດຈຸບັນປະສົມກາຣຕລາດ ແລະພຸດິກຣມກາຣ
ບົງລິເສດໄຟໄກຂ່ອງຄົນໄທຢ**

✓

**ສົມມຕືຖຸນາທີ 4 : ຄວາມພຶກພອໃຈໃນປັດຈຸບັນປະສົມ
ກາຣຕລາດ ມີຄວາມສັນພັນນີ້ເຊີງສາເຫຼຸກ
ທາງທຽງກັບພຸດິກຣມກາຣບົງລິເສດໄຟໄກ**

✓

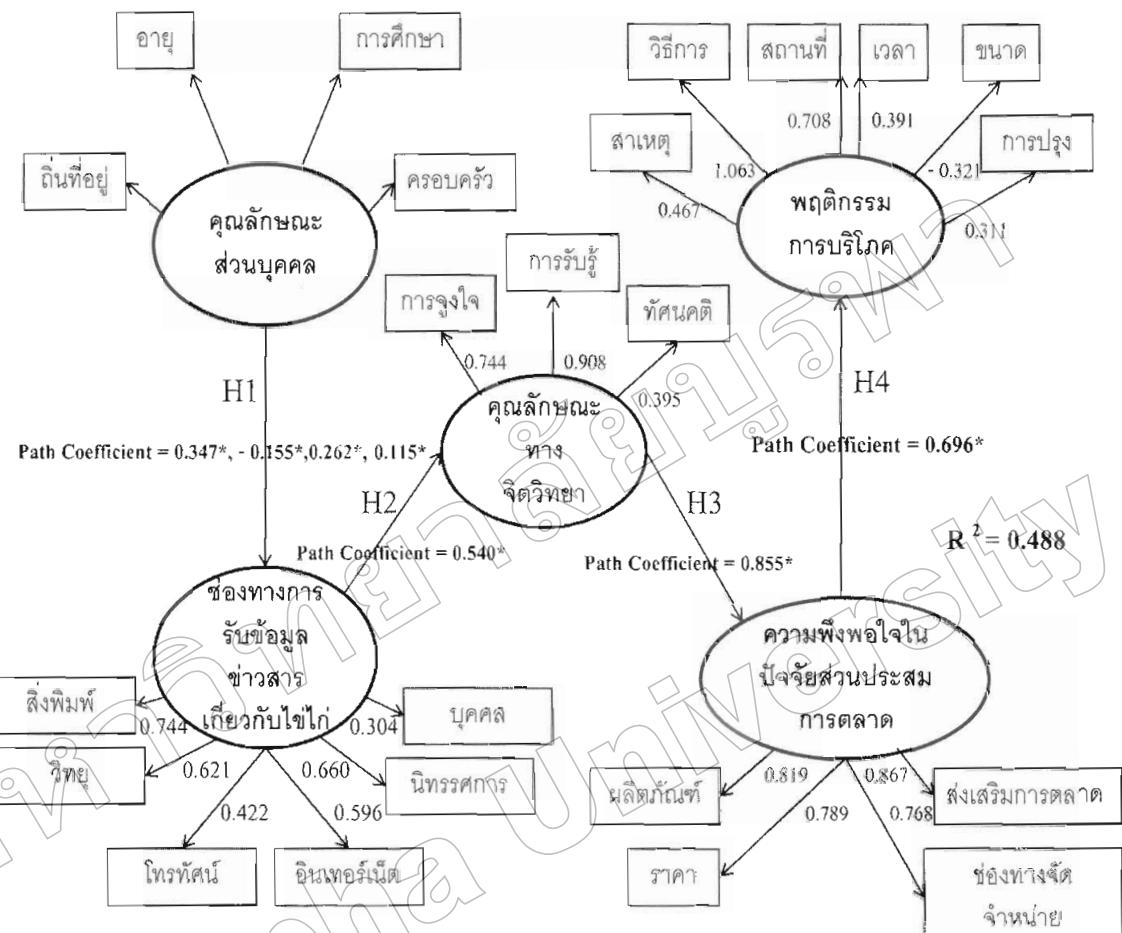
โมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากความกลมกลืนของโมเดลในภาพรวม โดยผลการทดสอบไค-สแควร์ (Chi-Square) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \geq 0.05$) และดัชนีก่อให้เกิดหนักที่กำหนดไว้ที่ระดับมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 และดัชนีทุกตัว ได้แก่ GFI, AGFI, NFI, IFI, CFI ผ่านเกณฑ์ ส่วนดัชนีที่กำหนดไว้ที่ระดับน้อยกว่า 0.05 ดัชนี RMR และ RMSEA ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ ดัชนี CMIN/DF มีค่าเท่ากับ 1.018 ซึ่งเข้าใกล้ 1 รวมทั้งโมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย ในแต่ละองค์ประกอบ ได้แก่ ช่องทางการรับข้อมูลจากสารเคียงกับ

ไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจ ในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ มีความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ทั้งนี้ เนื่องจากค่าน้ำหนักปัจจัย (Factor Loading) มีค่าตั้งแต่ 0.30 ขึ้นไป (Jöreskog & örbom, 1993, p. 26) และมีค่าสหสัมพันธ์พหุคูณกำลังสอง (R^2) เท่ากับ 0.488 หรือคิดเป็นร้อยละ 48.8 (0.488×100) ซึ่งมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 40 ขึ้นไป ย่อมถือได้ว่าโมเดลที่ได้นี้มีความสามารถในการวัดพฤติกรรมในการบริโภคไข่ไก่ของคนไทยได้ดีและยอมรับได้ (Saris & Strenkhorst, 1984, p. 282) ดังตารางที่ ๒ และภาพที่ ๓ ต่อไปนี้

ตารางที่ ๒ ค่าสถิติประเมินความกลมกลืนของโมเดลพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย

ดัชนี	เกณฑ์	ค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์
Chi - square	$P \geq 0.05$	0.241
CMIN/DF	เข้าใกล้ 1	1.094
GFI	≥ 0.90	0.909
AGFI	≥ 0.90	0.981
NFI	≥ 0.90	0.974
IFI	≥ 0.90	0.937
CFI	≥ 0.90	1.000
RMR	< 0.05	0.044
RMSEA	< 0.05	0.040

สรุปผ่านเกณฑ์ โมเดลที่ได้มีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-square = 617.215, df = 564, p = 0.241, CMIN/DF = 1.094, GFI = 0.909,

RMSFA = 0.044 *p<0.05

ภาพที่ ๗ ผลการวิเคราะห์โมเดลพอดีกรุ่นการบูรณะโรคไข้ไข้ในเด็กไทย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษาเพิ่มเติมถึงโมเดลพัฒนาระบบบริหารฯ ไปของคนไทย จำแนกตามภูมิภาค โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มคนในกรุงเทพมหานครและพื้นที่ใกล้เคียง (กรุงเทพมหานคร/ภาคกลาง) และกลุ่มคนในชนบทพื้นที่ห่างไกล (ภาคอีสานฯ ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ภาคตะวันตก และภาคใต้) ซึ่งผลการพิจารณา
เมเดลพฤติกรรมการบริโภคไปไก่ของคนใน
กรุงเทพมหานครและพื้นที่ใกล้เคียงกับชนบท
พื้นที่ห่างไกล มีรูปแบบดังนี้

๑. กลุ่มคนในกรุงเทพมหานคร
และพื้นที่ใกล้เคียง

ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุและผล พ布ฯ
คุณลักษณะส่วนบุคคลในด้าน จำนวนสมาชิก

ໃນຮົບຄວາມສັນພັນທີທາງຕຽບກັບການຮັບ
ຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກ ທີ່ຮະດັບນັຍສຳຄັນ
ທາງສົດຕິ 0.05 ($p < 0.05$) ໂດຍມີຄວາມ
ສັນພັນທີທາງບວກ ຜຶ່ງໃຫ້ຄ່າສົມປະສິທິເສັ້ນທາງ
(Path Coefficient = 0.10) ນັ້ນຄືອ ຄ້າ
ຜູ້ບົຣິໂກຄອງຢູ່ໃນກຽງເທັມໜານຄຣ ແລະ ພື້ນທີ່
ໄກລ້າເຄີຍ ທີ່ມີຈຳນວນສາມາຊີກໃນຮົບຄວາມຕັ້ງແຕ່
 4 ດົນຂຶ້ນໄປ ຈະຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກ
ມາກກວ່າຜູ້ທີ່ມີຈຳນວນສາມາຊີກໃນຮົບຄວາມ $1-3$
ຄຣ ສ່ວນຄຸນລັກໝະນະສ່ວນບຸກຄລໃນເຮືອງເພດ ອາຍຸ
ສຖານາພາບ ສມຮສ ແລະ ຮາຍໄດ້ຕ່ອງເດືອນ ໄມມີ
ຄວາມສັນພັນທີທາງຕຽບກັບຂ່າວທາງການຮັບຂໍ້ມູນ
ຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກ ທີ່ຮະດັບນັຍສຳຄັນທາງ
ສົດຕິ 0.05 ($p \geq 0.05$) ນັ້ນຄືອ ໄມວ່າຜູ້ບົຣິໂກຄ
ຈະເປັນຫຍ່າຍຮູ້ອໝົງ ມີອາຍຸ ສຖານາພາບສມຮສ
ຫຼື ອາຍຸໄດ້ຕ່ອງເດືອນເທົ່າໄດ້ກີ່ຕາມ ກີ່ໄມ່ສົງຜລໄ້
ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກແຕກຕ່າງກັນ
ແຕ່ອ່າງໄວ

ການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກ ມີ
ຄວາມສັນພັນທີທາງຕຽບກັບຄຸນລັກໝະນະທາງ
ຈິຕວິທີຍາ ທີ່ຮະດັບນັຍສຳຄັນທາງສົດຕິ 0.05
($p < 0.05$) ໂດຍມີຄວາມສັນພັນທີທາງບວກ ຜຶ່ງໃຫ້
ຄ່າສົມປະສິທິເສັ້ນທາງ (Path Coefficient = 0.10)
ນັ້ນຄືອ ຄ້າຜູ້ບົຣິໂກຄອງຢູ່ໃນກຽງເທັມໜານຄຣ
ແລະ ພື້ນທີ່ໄກລ້າເຄີຍຈະຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກ
ມາກກວ່າ ມີຄວາມດີດເໜີຕ່ອງຄຸນລັກໝະນະທາງ
ຈິຕວິທີຍາໃນເຊີງເຫັນດ້ວຍມາກຫຸ້ນ ແລະ ຄຸນລັກໝະນະ
ທາງຈິຕວິທີຍາມີຄວາມສັນພັນທີທາງຕຽບກັບຄວາມ
ພຶ້ງພອໄຈໃນປັດຈຸບັນປະສົງກາຕາດ ທີ່ຮະດັບ
ນັຍສຳຄັນທາງສົດຕິ 0.05 ($p < 0.05$) ໂດຍມີ
ຄວາມສັນພັນທີທາງບວກ ຜຶ່ງໃຫ້ຄ່າສົມປະສິທິ

ເສັ້ນທາງ (Path Coefficient = 0.05) ນັ້ນຄືອ
ຄ້າຜູ້ບົຣິໂກຄອງຢູ່ໃນກຽງເທັມໜານຄຣ ແລະ ພື້ນທີ່
ໄກລ້າເຄີຍ ຈະມີຄວາມດີດເໜີໃນເຊີງເຫັນດ້ວຍ ມີ
ຄວາມພຶ້ງພອໄຈໃນປັດຈຸບັນປະສົງກາຕາດ
ມາກ ນອກຈາກນີ້ ຄວາມພຶ້ງພອໄຈໃນປັດຈຸບັນປະສົງກາຕາດ
ຢັ້ງມີຄວາມສັນພັນທີທາງຕຽບ
ກັບພຸດຕິກຣມກາຮົບຮົມກິໂກໄຊ້ໄກທີ່ຮະດັບນັຍສຳຄັນ
ທາງສົດຕິ 0.05 ($p < 0.05$) ໂດຍມີຄວາມ
ສັນພັນທີທາງບວກ ຜຶ່ງໃຫ້ຄ່າສົມປະສິທິເສັ້ນທາງ
(Path Coefficient = 0.10) ນັ້ນຄືອ ຄ້າ
ຜູ້ບົຣິໂກຄອງຢູ່ໃນກຽງເທັມໜານຄຣ ແລະ ພື້ນທີ່
ໄກລ້າເຄີຍ ຈະມີຄວາມພຶ້ງພອໄຈໃນປັດຈຸບັນປະສົງກາຕາດ
ກາຕາດມາກ ແລະ ມີພຸດຕິກຣມກາຮົບຮົມກິໂກໄຊ້ໄກ
ມາກດ້ວຍ

ໃ. ກລຸ່ມຄນໃນໝນບໍພື້ນທີ່ທ່າງໄກລ

ຄວາມສັນພັນທີເຊີງສາເຫດຸແລະ ພລ
ພບວ່າ ຄຸນລັກໝະນະສ່ວນບຸກຄລຂອງຜູ້ບົຣິໂກຄໃນ
ດ້ານ ອາຍຸ ແລະ ຮະດັບກາຮົບຮົມກິໂກໄຊ້ໄກ
ທາງຕຽບກັບການຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກ
ທີ່ຮະດັບນັຍສຳຄັນທາງສົດຕິ 0.05 ($p < 0.05$)
ໂດຍຮະດັບກາຮົບຮົມກິໂກໄຊ້ໄກມີຄວາມສັນພັນທີ
ທາງບວກ ຜຶ່ງໃຫ້ຄ່າສົມປະສິທິເສັ້ນທາງ (Path Coefficient
= 0.10) ນັ້ນຄືອ ຄ້າຜູ້ບົຣິໂກຄອງຢູ່ໃນໝນບໍພື້ນທີ່
ທ່າງໄກລ ຈະການສຶກຂາໃນຮະດັບປະລິງຢາດວິ້ນໄປ
ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮເກີຍກັບໄຊ້ໄກມາກກວ່າຜູ້ທີ່ຈະ
ກາຮົບຮົມກິໂກໄຊ້ໄກໃນຮະດັບຕໍ່ກ່າວປະລິງຢາດ ສ່ວນອາຍຸ
ຈະມີຄວາມສັນພັນທີທາງລບ ຜຶ່ງໃຫ້ຄ່າສົມປະສິທິ
ເສັ້ນທາງ (Path Coefficient = -0.10) ນັ້ນຄືອ
ຄ້າຜູ້ບົຣິໂກຄມີອາຍຸຕໍ່ກ່າວ 31 ປີ ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສາຮ
ເກີຍກັບໄຊ້ໄກມາກກວ່າຜູ້ທີ່ມີອາຍຸ 31 ປີ ປຶ້ນໄປ
ສ່ວນຄຸນລັກໝະນະສ່ວນບຸກຄລໃນເຮືອງ ເພດ

สถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์ทางตรง กับการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p \geq 0.05$) นั้นคือ ไม่ว่าผู้บริโภค จะเป็นชายหรือหญิง มีสถานภาพสมรส รายได้ต่อเดือน หรือจำนวนสมาชิก ในครอบครัวเท่าใดก็ตาม ก็ไม่ส่งผลให้รับข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่แตกต่างกัน

การรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ มีความสัมพันธ์ทางตรงกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.406) นั้นคือ ถ้าผู้บริโภคอยู่ในชั้นบทพื้นที่ห่างไกลจะรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่มาก มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะทางจิตวิทยาในเชิงเห็นด้วย คุณลักษณะทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางตรงกับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.451) นั้นคือ ถ้าผู้บริโภคอยู่ในชั้นบทพื้นที่ห่างไกล มีความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วย จะมีความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาดมากด้วย นอกจากนี้ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาดมากด้วย นอกจากนี้ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด ยังมีความสัมพันธ์ทางตรงกับพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ($p < 0.05$) โดยมีความสัมพันธ์ทางบวก ซึ่งให้ค่าสัมประสิทธิ์เส้นทาง (Path Coefficient = 0.645) นั้นคือ

ถ้าผู้บริโภคในชั้นบทพื้นที่ห่างไกลมีความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาดมาก จะมีพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่มากขึ้นด้วย

อภิปรายผล

พฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรง กับคุณลักษณะส่วนบุคคลในเรื่อง อุमัคิภาค อายุ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว โดยที่อยู่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุในทางลบ ซึ่งหมายความว่าผู้บริโภคที่มีอายุต่ำกว่า ๓๑ ปี จะมีการรับข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ มากกว่า มีคุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่มากกว่าผู้บริโภคที่มีอายุ ๓๑ ปี ขึ้นไป ยกตัวอย่างเช่น ผู้บริโภคที่มีอายุ ๒๔ ปี จะรับข้อมูลข่าวสารหลากหลายช่องทาง และบ่อยกว่าผู้บริโภคที่มีอายุ ๔๕ ปี รวมทั้งมีการรับรู้และเจตคติที่ถูกต้องกว่า ให้ความสำคัญในเรื่องแหล่งผลิต วัน/เดือน/ปีที่ผลิต การมีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานระดับสากล คำนึงถึงความสด และสะอาดของไข่ไก่ ตลอดจนความคุ้มค่าคุ้มราคากับเงินที่จ่ายไป และบริโภคไข่ไก่มากกว่าผู้ที่มีอายุ ๔๕ ปี ตลอดจนกับการศึกษาของ Hawkins et al. (1998, p. 194) ซึ่งใช้โมเดลสมการโครงสร้าง (SEM) ในการศึกษาพฤติกรรมผู้บริโภค แต่ขัดแย้งกับการศึกษาของ กนกพร บุญญาโรดล และเฉลิมชัย หล่ออวีเชียร (๒๕๕๓) ซึ่งศึกษาพฤติกรรมของ

ຜູ້ບົຣິໂກຄ ແລະ ວາງສຳພັນນົງຂອງພຸດທິກຣມ
ຜູ້ບົຣິໂກກັບປັຈຈີຍດ້ານປະຊາກ ກາສຕົຮ ໂດຍໃຫ້
ສົມປະສິທິສະໜັນນົງ (Correlation Coefficient)
ພບວ່າ ເພີ ອາຍຸ ລະດັບກາຮືກີກາ ອາຂີພ ຂາດ
ຄຽບຄວ້າ ແລະ ຮາຍໄດ້ຂອງຄຽບຄວ້າ ໄນມີວາງ
ສົມພັນນົງກັບພຸດທິກຣມຜູ້ບົຣິໂກ ແຕ່ຄລ້າຍຄລິ້ງກັນ
ໃນເຮືອເພີ ສຖານພາພສມຮສ ແລະ ຮາຍໄດ້ຕ່ອ
ເດືອນ ທີ່ໃໝ່ມີວາງສົມພັນນົງກັບພຸດທິກຣມຂອງ
ຜູ້ບົຣິໂກ ທີ່ຈຶ່ງຈຸບັນຂ່ອງວ່າງຮະຫວ່າງເພີນ້ອຍລົງ
ຖື່ນແມ່ວ່າເພີ ແລະ ສຖານພາພສມຮສ ຕ່າງກັນກີມີ
ພຸດທິກຣມກາຮືກີໂກໄໝໄກໄໝແຕກຕ່າງກັນ ຮາຍໄດ້
ຕ່ອເດືອນໄໝສົງຜລດຕ່ອພຸດທິກຣມໃນກຽບຮົມ
ໄໝໄກເຊັ່ນເດີຍກັນ ເພວະໄໝໄກເປັນສິນຄ້າທີ່ຈຳກັນ
ໄໝແພັງເມື່ອເປົ້າຍບໍ່ກັບອາຫາໂປຣຕິນ
ປະເທດອື່ນ ທີ່ຈຶ່ງສອດຄລື້ອງກັບກາຮືກີກາຂອງ
ຈົງທີ່ ມາມາລີ (໨໬໬໬໦, ພັນ ໑໬໘-໑໧໦) ທີ່
ກີກາສົມພັນນົງແລະ ກາຮືກີໂກໄໝໄກ
ໂດຍວິເຄາະທີ່ດ້ວຍຄ່າໄໂຄ-ສແຄວົງ ພບຈ່າພຸດທິກຣມ
ກາຮືກີແລະ ກາຮືກີໂກໄໝໄກ ໄນມີວາງສົມພັນນົງ
ກັບເພີ ສຖານພາພສມຮສ ແລະ ຮາຍໄດ້ຕ່ອເດືອນ

ຜລກາຮືກີ ພບວ່າ ຊ່ອທາງການຮັບ
ຂໍ້ມູນລູ້ຂ່າວສາຮເດີຍກັນໄໝໄກມີວາງສົມພັນນົງກັບ
ຄຸນລັກຊະນະທາງຈິຕິວິທີຢາ ທີ່ຈຶ່ງສອດຄລື້ອງກັບກາຮ
ືກີກາຂອງ Mela, Gupta & Lehmann (1997,
p. 261) ທີ່ພບວ່າ ກາຮືກີຂ່ອງທາງກາຮືກີສ້ອສາຮ
ເພື່ອສ້ອໄປຢັງຜູ້ບົຣິໂກຍ່າງຕ່ອນເນື່ອ ແລະ ຮະຍະ
ເວລານານພອ ຈະສົງຜລດຕ່ອຄວາມເຂົ້ອ ເຈຕົດແລະ
ພຸດທິກຣມຂອງຜູ້ບົຣິໂກ ຮວມທັ້ງສອດຄລື້ອງກັບ
ກາຮືກີກາຂອງ Lee & Lee (1995, pp. 10-14) ແລະ
Elliott & Speck (1998, p. 30) ທີ່ກີກາ
ພຸດທິກຣມກາຮືກີຮູ້ຂໍ້ມູນລູ້ຂ່າວສາຮຂອງຜູ້ບົຣິໂກ

ນອກຈາກນີ້ Parasuraman, Zeithaml & Berry
(1990, pp. 94-114) ພບວ່າພຸດທິກຣມຂອງ
ຜູ້ບົຣິໂກໄດ້ຮັບອີທີພລມາຈາກປັຈຈີຍດ້ານ
ວັດນອຮຽມ (Cultural Factors), ປັຈຈີຍດ້ານ
ສັງຄມ (Social Factors), ປັຈຈີຍສ່ວນບຸຄຄລ
(Personal Factors) ແລະ ປັຈຈີຍດ້ານຈິຕິວິທີຢາ
(Psychological Factors) ນອກຈາກນີ້
ຢັງສອດຄລື້ອງກັບກາຮືກີກາຂອງ Etzel et al.
(2005, p. 122) ທີ່ພບວ່າປັຈຈີຍສ່ວນປະສົມກາຮ
ຕະລາດມີອີທີພລດຕ່ອພຸດທິກຣມຂອງຜູ້ບົຣິໂກ

ກາຮືກີໃຈໃນກາຮືກີໂກໄໝໄກ ພບວ່າ
ຜູ້ດອບແບບສອບຄາມເໜີນດ້ວຍກົບກາຮມີ
ເຄື່ອງໝາຍຮັບຮອງຄຸນພາພນາດຮູ້ຈານຮະດັບ
ສາກລ ເຊັ່ນ Q, ISO, GMP ອີ່ອ HACCP ພ້ອມທັ້ງ
ຮະບູແລ່ງຜລິດ ວັນ/ເດືອນ/ປີ ທີ່ຜລິດແລະ ມົດອາຍຸ
ທີ່ Makiko Ozawa (2008, pp. 30-54) ກລ່ວ
ໄວ້ຈ່າ ປັຈຈຸບັນຜູ້ບົຣິໂກໄມ້ໄດ້ໃຫ້ວາງສຳຄັງກັບ
ກາຮືກີປະສາກສົມຜົສທັ້ງ ៥ ໂດຍເຂົ້າພຶ້ມແລ້ວ
ຈຸນຸກ ທີ່ເຄຍຄູກໃຊ້ເພື່ອພິສູຈົນຄວາມສົດໃໝ່ຂອງ
ອາຫາຣ ທີ່ມັນໄມ້ໃຊ້ສິ່ງຈຳເປັນອັກຕ່ອໄປ ເມື່ອຜູ້ຄົນ
ທັນໄປສົນໃຈເພີ້ງຕ້າເລຂະຮະນຸ “ວັນໜາດອາຍຸ” ເພື່ອ
ແລກກັບກາຮືກີອາຫາຣເປັນພິຈາລາຍງານແລ້ວ
ເຊື່ອໂຄທີ່ປັນເປັນມາກັບອາຫາຣ ກລຸ່ມຕ້ວອຍໆງ
ຍັງໃຫ້ວາງສຳຄັງກັບຕາສິນຄ້າ (ຍິ່ຫ້ອ) ທີ່
ສອດຄລື້ອງກັບງານວິຈີຍຂອງ Grayson & Berry
(2005, pp. 225-230) ທີ່ພບວ່າ ທີ່ເສີຍງຂອງ
ປະລຸງມີຄວາມສຳຄັງນາກໃນກາຮືກີສິນຄ້າ ແລະ
Aaker (1992, pp. 27-32) ກລ່ວວ່າ ຄຸນຄ່າໃນ
ຕາສິນຄ້າສົງຜລດຕ່ອຄວາມເຂົ້ອນໜັ້ນໃນກາຮືກີສິນໃຈ
ທີ່ຂອງຜູ້ບົຣິໂກ ໂດຍ Duncan (2002, p.1) ພບ
ວ່າກາຮືກີເລື່ອກ້ອງສື່ອຕາສິນຄ້າເດີມອ່າງຕ່ອນເນື່ອຈະ

กล้ายเป็นความภักดีต่อตราสินค้าในที่สุด และ^{๑๒}
จากการศึกษาของเด่นดวง บริสุทธิ์สวัสดิ์^{๑๓}
(๒๕๔๒, หน้า ๑) พบว่าปัจจุบันตราสินค้ามี
ความสำคัญมากทางการตลาด เพราะการที่
ผู้บริโภคจะตัดสินใจซื้อสินค้า มักไม่ได้พิจารณา
ที่ตัวสินค้าเพียงอย่างเดียวแต่จะพิจารณาไปถึง
ตราสินค้าด้วย

กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ที่ถูกต้องในเรื่องไข่ไก่สด เมื่อตอกดูภายในจะพบว่าไข่แดงนูนเด่นไม่แบบ และเปลือกไข่ที่แตกร้าวจะทำให้ความสดของไข่ลดลง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Petersen et al. (1983, pp. 2044-2047) ที่พบว่าผู้บริโภคให้ความสำคัญกับลักษณะทางกายภาพของไข่ไก่ อันได้แก่ ขนาดรูปร่าง และสีของเปลือกไข่ นอกจากนี้ ผู้บริโภคบางคนยังเชื่อว่าลักษณะทางกายภาพมีผลต่อรสชาติ เช่นเดียวกับ การศึกษาของ Ishibashi & Yonemoachi (2003, pp. 457-469) ซึ่งพบว่า สีเปลือกไข่ รูปทรงของไข่ไก่ ขนาดฟองไข่ไก่ และลักษณะเปลือกไข่ เป็นปัจจัยสำคัญที่ผู้บริโภคคำนึงถึง นอกจากนี้ ผู้บริโภคยังเชื่อว่า การรับประทานไข่ไก่ทำให้เสียงที่จะเป็นโรคอ้วน โรคความดันโลหิต และโรคหัวใจแสดงว่าผู้บริโภคยังมีเจตคติที่ไม่ถูกต้องเกี่ยวกับการรับประทานไข่ไก่ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เสกสม อาทุมางญุล และคณะ (๒๕๕๙, หน้า ๓-๔) นอกจากนี้ Ascherio et al. (1996, pp.84-90) ซึ่งศึกษาในเชิงทดลองพบว่า ปริมาณโคเลสเตอรอลในอาหารไม่ได้มีความสัมพันธ์กับปริมาณโคเลสเตอรอล

ในเลือด และผลงานวิจัยในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา
พบว่าการมีปริมาณโคเลสเตอรอลในเลือดสูง
นั้น ไม่ใช่สาเหตุโดยตรงของโรคหัวใจ แต่เป็น^ก
ผลข้างเคียงจากความผิดปกติของร่างกาย
รวมทั้งปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อโรคหัวใจคือการ
บริโภคไขมันอิมต้า การสูบบุหรี่ ความเครียด
และความดันโลหิตสูง

ผู้บริโภคส่วนใหญ่จะเลือกแหล่งซื้อที่อยู่ใกล้บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เล็กสม อัตมามงกุร และคณะ (๒๕๔๙, หน้า ๓๑-๑) ที่ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ ด้วย ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ยเลขคณิตพบว่าแหล่งที่ผู้บริโภคซื้อไข่ไก่เป็นประจำคือตลาดหรือร้านค้า ท้องถิ่นที่อยู่ใกล้บ้าน สำหรับเหตุผลในการ รับประทานไข่ไก่ ผู้บริโภคตอบว่าสะดวก รวดเร็ว ปูรุ่งง่าย รองมาคือมีประโยชน์ต่อ ร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กoviทัย จันท์โซติกุล (๒๕๔๕, หน้า ๑๓, ๗๕-๘๘) ที่ ศึกษาเจตคติของผู้บริโภคไข่ไก่ โดยวิเคราะห์ ด้วยค่า Z-test และ F-test พบว่าปัจจัยที่มีผล ต่อการรับประทานไข่ไก่เรียงจากมากไปน้อย คือคุณประโยชน์ต่อร่างกาย ราคาถูก และ รสชาติอร่อย สำหรับวิธีการปูรุ่งนั้นผู้บริโภค เลือกวิธีการหยอดสูกหั้งฟองมากที่สุด และพบว่า ผู้บริโภคซื้อไข่ไก่เพื่อบริโภคในครัวเรือนเป็นหลัก และอาหารที่ผู้บริโภคชอบมากที่สุดคือไข่เจียว นอกจากนี้ ยังพบว่าผู้บริโภคเลือกวิธีการซื้อ เป็นอาหารสำเร็จหรืออาหารถุง ซึ่ง Makiko Ozawa (2008, pp. 30-54) กล่าวว่า ผู้คนใน ยุคปัจจุบันที่จะทำอาหารรับประทานเอง หัน ไปพึ่งพาอาหารสำเร็จชุมป์มากขึ้น มีอสองข้างที่

เคยใช้เตรียมอาหารกลับบ้านเป็นเพียงเครื่อง เปิดกระเบื้องด้วยความต้องการสำหรับอาหารสำเร็จ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งนี้

ผู้บริโภคไม่มั่นใจในการบริโภคไข่ไก่

เพราะกลัวโคลเลสเตอรอลในไข่ไก่จะทำให้อ้วน ทำให้เสียที่จะเป็นไขมันอุดตันเส้นเลือด หรือโรคหัวใจ ดังนั้น หน่วยงานภาครัฐจึงควรมี การประชาสัมพันธ์บ่อย ๆ ในทุกช่องทางการ สื่อสาร โดยมีข้อแนะนำในการบริโภคจากผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์ ให้ผู้บริโภคได้วันทราบข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง สามารถเปลี่ยนแปลง เจตคติทำให้ผู้บริโภคเกิดความเชื่อมั่น และมี พฤติกรรมไม่กินไข่ไก่ไปมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับความสะอาดและปลอดภัย ถ้าธุรกิจสามารถสร้างความมั่นใจว่าสินค้ามีความสด สะอาด ปลอดภัย จะชูใจผู้บริโภคเป็นอย่างมาก ดังนั้น ผู้ประกอบการจึงควรให้ความรู้ที่ถูกต้อง แก่ผู้บริโภค ขยายสินค้าข้อมูลภาพ ระบุแหล่งผลิต วัน/เดือน/ปีที่ผลิต และหมดอายุ จะสามารถช่วยสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้บริโภคได้ รวมทั้งผู้บริโภคยังสนใจการสร้างความแตกต่าง ในด้านผลิตภัณฑ์ เช่น ไข่ไก่ออแกนิกส์ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้เป็นการสำรวจทั่วประเทศ เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละภูมิภาค ผู้ที่สนใจต่อยอดงานวิจัยนี้

อาจทำการสำรวจในระดับภูมิภาค เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของแต่ละจังหวัด เพื่อให้งานวิจัยมีความละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาผู้บริโภคขั้นสุดท้าย ผู้ที่ต้องการต่อยอดสามารถทำ การศึกษาผลิตภัณฑ์ไข่ไก่เพื่อการบริโภคในระดับ อุตสาหกรรม หรือศึกษาเจาะลึกเฉพาะปัจจัย ส่วนประสมการตลาดตัวตนเดียวหนึ่ง เช่น การสร้างตราสินค้าไข่ไก่ การศึกษาช่องทางการจัดจำหน่ายไข่ไก่ เป็นต้น

สรุป

การวิจัยเรื่อง “โมเดลพัฒนาระบบการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย” นี้เป็นการวิจัยเชิง สาเหตุ โดยใช้ระยะเวลาในการวิจัย ๑๐ เดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗ ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถาม ซึ่งนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนกันยายนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๖๗ กำหนดขนาดตัวอย่าง ๒๐ เท่าของตัวแปร “ได้ขนาดตัวอย่างขั้นต่ำ ๕๔๐ คน ซึ่งนำไปเก็บรวบรวมได้จริง ๕๗๐ คน ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้นตอน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุ�าน ได้แก่ โมเดลสมการโครงสร้าง ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์ประกอบ การวิเคราะห์อิทธิพลเชิงสาเหตุ และการวิเคราะห์การทดสอบพหุคุณ ผลการวิจัยพบว่า คุณลักษณะส่วนบุคคลของ

ผู้บริโภคในเรื่อง ภูมิภาค อายุ ระดับการศึกษา และจำนวนสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ และมีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนเพดสถานภาพสมรส และรายได้ต่อเดือน ไม่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางตรงกับช่องทางในการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ และไม่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับคุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจใน

ปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ของคนไทย ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างช่องทางการรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับไข่ไก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยา ความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด และพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่นั้น มีความสัมพันธ์กันทางบวกโดย ๓ อันดับแรก ได้แก่ คุณลักษณะทางจิตวิทยามีความสัมพันธ์สูงสุดกับความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาด รองลงมาคือพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่มีความสัมพันธ์กับคุณลักษณะทางจิตวิทยา และความพึงพอใจในปัจจัยส่วนประสมการตลาดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคไข่ไก่ ตามลำดับ

บรรณานุกรม

กานกพร บุญญาภิเษด แลนเฉลิมชัย หล่อวิเชียร. (๒๕๔๓). พฤติกรรมการซื้อและทัศนคติต่อสินค้าที่เป็น Private Brands และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านจิตวิทยาและปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ที่มีต่อการตัดสินใจซื้อสินค้า Private Brands. กรุงเทพฯ: โครงการทางธุรกิจสำหรับนักศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

โภวิทย์ จันทร์โชคกุล. (๒๕๔๕). ทัศนคติของผู้บริโภคไทยในกำเนิดเมือง จังหวัดขอนแก่น ในปี พ.ศ. ๒๕๔๔. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจการเกษตร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วงศ์ หมายลี. (๒๕๔๐). พฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์บริโภคไข่ไก่ของประชาชนในกรุงเทพมหานคร ชนพื้นที่ ๗ กลุ่มพะนค-CN นี้. วิทยานิพนธ์ปริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

เด่นดวง บริสุทธิ์สวัสดิ์. (๒๕๔๒). การวัดคุณภาพที่ถูกปรับรูปของตราสินค้ากวนหลีและญี่ปุ่น. วิทยานิพนธ์เก้าอี้ศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชานิเทศศาสตร์ภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

นรินทร์ชัย พัฒนพงศ์. (๒๕๔๒). การสื่อสาร-รณรงค์เชิงมุทธรศศาสตร์เพื่อเปลี่ยนพฤติกรรมมนุษย์. กรุงเทพฯ: ร้าวเชียร์.

สมาคมผู้ผลิต ผู้ค้าและส่งออกไข่ไก่. (๒๕๔๐). อุตสาหกรรมไข่ไก่ของไทย ปี ๒๕๔๘-๒๕๔๐. สถาบันไข่ไก่, ๑๐(๑๔), ๓-๑๐.

แสงสม อาทุมากุล และคณะ. (๒๕๔๗). รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ การประกันคุณภาพไข่ไก่เพื่อกำหนดริเก็ต. โครงการวิจัยเชิงบูรณาการ สำนักงานตรวจข้อมูลจากบรรณานุกรมแห่งชาติ ปีงบประมาณ ๒๕๔๗.

เสรี วงศ์มนตา. (๒๕๔๐). ครบเครื่องเรื่องการสื่อสารการตลาด. กรุงเทพฯ: Diamond in Business World.

สุดาพร ภูนทดบุตร. (๒๕๔๗). หลักการตลาดสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๔๔). สถานการณ์การผลิต การตลาดสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี ๒๕๔๔ และแนวโน้มปี ๒๕๔๕. กรุงเทพฯ: กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

Aaker, D.A. (1992). The value of brand equity. *Journal of Business Strategy*, 13, 27-32.

- Amedeo, D. (1975). *An introduction to scientific reasoning in geography*. New York: John Wiley.
- American Egg Board. (1994). The Egg 100% Natural. *Egg Industry* 99, (March/April), 7.
- Applegate E. (2000). Introduction: Nutritional and functional roles of eggs in the diet, *Journal of the American College of Nutrition*, 19, 495-498.
- Ascherio, et al. (1996). Dietary fat and risk of coronary heart disease in men: cohort follow up study in the United States. *British Medical Journal* 1996, 313, 84-90.
- Assael, H. (1998). *Consumer behavior and marketing action* (6th ed.). Cincinnati, OH: South-Western College Publishing.
- Auslander, L. (1996). The Gendering of Consumer Practices in Nineteen-Century France. In *The Sex of Thing: Gender and Consumption in Historical Perspective* Eds. Berkeley, CA: University of California Press.
- Belch, G. E. Belch, M. A. (2001). *Advertising and Promotion*. New York: McGraw-Hill.
- Bentler, P. M. Chou, C. P. (1987). Practical issues in structural modeling. *Sociological Methods and Research*, 16, 78-117.
- Connor, J. (1994). North America as a precursor of changes in Western European food purchasing patterns. *European Review of Agricultural Economics*, 22, 155-173.
- D'Astous, A. & Landreville, V. (2002). Understanding consumer reactions to premium-based Promotional offers. *European Journal of Marketing*, 36(11/12), 1270-1286.
- D'Astous, A. & Landreville, V. (2003). An experimental investigation of factors affecting Consumers : Perceptions of sales promotion. *European Journal of Marketing*, 37 (11/12), 1746.
- Domjan, M. (1996). *The essentials of conditioning and learning*. Pacific Grove, CA: Brooks/Cole.
- Duncan, T. M. (2002). *High trust selling*. California: Muze Inc.
- Elliott, M. & Speck, P. (1998). Consumer Perceptions of Advertising Clutter and its Impact Across Various Media, *Journal of Advertising Research*, 38(1), 1-3.
- Etzel, M. J., Walker, B. J. & Stanton, W. J. (2005). *Marketing* (14th ed.). New York: McGraw-Hill.

- Food and Agriculture Organization (FAO) of the United Nations. (2008). *Egg marketing A guide for the production and sale of eggs*. Retrieved August 2, 2009, from www.fao.org/corp/statistics.
- Grayson, K. & Berry, R. (2005). *The Strategic Advantage of Direct Selling, Mastering Marketing (Electronic Version)* (Financial Time ed.). London: Financial Time Publishing.
- Guber, S. S. (1998). Picking the right premium is half the battle. *Potentials in marketing*, 31(8), 16.
- Hawkins, D., Roger, J. B. & Kenneth, A. C. (1998). *Consumer Behavior* (7th ed.). New York: McGraw- Hill.
- Heinberg, L. J. & Thompson, J. K. (1992). Social comparison: Gender, target importance ratings, and relation to body image disturbance. *Journal of Social Behavior and Personality*, 7(2), 335-344.
- Heywarth, V. (1981). *Hans, Against Two Evils*. New York, : Rawson, Wade.
- Hiam, A. (2000). Match premiums to marketing strategies. *Marketing News*. 34(20), 12.
- Ishibashi, T. & Yonemochi, C. (2003). Amino acid nutrition in egg production industry. *Animal Science Journal*, 74, 457-469.
- Jöreskog, K.G. & Sörbom, D. (1993). *Lisrel 8: Structural Equation Modeling with the Simplis command language*. Chicago, IL: Software International.
- Kotler, P. (2003). *Marketing Management* (11th ed.). Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Lee, S. & Lee, K. C. (1995). *Theoretical Physics Department of Physics and Center for Theoretical Physics*. Korea: Seoul National University.
- Lindeman, R. H., Merenda, P. F. & Gold, R. Z. (1990). *Introduction to bivariate and multivariate analysis*. Glenview, IL: Scott, Foresman and Company.
- Makiko Ozawa. (2008). *KOKORO NO JIDAI' TO KYOIKU*. Tokyo : Seido-Sha.
- Mela, C. F., Gupta, S. & Lehmann, d. r. (1997). The long term impact of promotion and advertising on consumer brand choice. *Journal of Marketing Research*, 34(2), 248-261.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A. & Berry, L. L. (1990). Refinement and reassessment of the SERVQUAL scale. *Journal of Retailing* 67, 94-114.

- Peter, P. J. & Olson, J. C. (1996). *Consumer behavior and marketing strategy* (4th ed.). Chicago, IL: Irwin
- Petersen, C. F., Sauter, E. A., Steele, E. E. & Parkinson, J. F. (1983). Use of methionine intake restriction to improve egg shell quality by control of egg weight. *Poultry Science*. 62, 2044- 2047.
- Roberts, M. L. (1999). Gender, consumption and commodity culture. *american Historical Review*, 103(3), 364-366.
- Roche, D. (2000). *A History of Everyday Things: The Birth of Consumption in France*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Sargent, R. G. (1992). *Validation and Verification of Simulation Models*, Proc. of 1992 Winter Simulation Conf., Arlington,VA, pp. 104-114, Retrieved July 2, 2009, from <http://citeseer.ist.psu.edu/sargent99validation.html>
- Saris, W.E. & Strenkhorst, L. H. (1984). Causal modeling non experimental research : An introduction to the lisrel approach. *Dissertation Abstract International*. 47(7), 282.
- Schiffman, L. G. & Kanuk, L. L. (2000). *Consumer Behavior* (7th ed). Englewood Cliffs, NJ: Prentice -Hall.
- Seeling, P. (1987). Advertising specialties. *Incentive Marketing*, 161(5), 104-109.
- Zeisel, S. H. & Blusztajn, J. K. (1994). Choline and human nutrition. *Annual Review of Nutrition*, 14, 269-296.
- Zeisel, S. H., Mar, M. H., Howe, J. C. & Holden, J. M. (2003). Concentrations of Choline-containing compounds and Betaine in Common Foods. *The Journal of Nutrition*, 133(5), 1302-1307.